

Hovedbrud og gåder

AF BANDAGIST JENS OLSEN

Kroppen består af ca. 70% vand og har en vægtfylde på ca. 1,07. Til sammenligning har almindeligt rent ferskvand en vægtfylde på 1.1.

Et voksent menneske på 70 kg indeholder ca. 100 billioner celler. Der skal også helst være 206 stk. knogler og ca. 650 stk. muskler.

Dette næsten frygtindgydende indviklede medie kan mærkeligt nok godt forene sig med forskellige metaller og mange kunststoffer indenfor visse grænser.

En bandage eller en protese er begge fremmedlegemer i tæt kontakt med organismen, uanset hvilket materiale de er lavet af. Selv små hjælpemidler kan også være problematiske at vænne sig til, hvis de sidder et sted hvor der normalt er meget bevægelighed. Det kan f.eks. være omkring tommelfingeren. Større og mere omfangsrige opgaver kan give lidt varme, tryk/vægt problemer for brugeren i starten. Derfor er det vigtigt at tingene opbygges i så lette og luftige design og materialevalg som muligt for at mindske disse faktorer mest muligt.

I en vis henseende tilsigter man med bandagen/protesen at aflaste og afstive eventuelle mangler og fejl på skelettet. Så alle stabiliserende tiltag ind på skelettet, såsom fraktur-, protese og natbandagering osv, bliver derfor nødvendigvis nødt til at foregå gennem hud, fedt, kar og muskulatur.

Som praktiske udøvere ved vi at tryk (kraft) kan overgå i smerte hvis vi ikke er forsigtige. Alene af denne grund er der grænser for, hvor stor en manipulation der kan foretages udefra og ind på dybereliggende strukturer.

*Medicin er ikke blot en videnskab
men også den kunst at lade sin egen
individualitet indgå i et samspil med
patientens individualitet
– Albert Schweitzer*